

ERIK JAN HARMENS

Iets wat beklijft

Nijgh & Van Ditmar
Amsterdam

It's time to feel what's really happening.

Je wordt geboren. Groeit tot je volgroeid bent. Leert dat je in bed kunt neuken als wilde dieren en een moment later in de supermarkt kunt gaan staan overleggen over gewone spinazie of spinazie à la crème.

Dat je dat laatste op zich ook in bed kunt doen, maar het eerste niet in de supermarkt. Dat er plekken zijn en rollen en dat niet alles overal kan.

Dat je iemand condoleert, niet feliciteert.
Dat je iemand feliciteert, niet condoleert.

Dat je een willekeurig iemand op straat kunt neerslaan, in een onbewaakt ogenblik. Hoe dun de lijn soms wordt tussen inhouden en uithalen.

Ik werd geboren. Natuurlijk werd ik geboren.

Mensen posteerden zich rond de wieg:

‘Wat kijkt-ie serieus.’

‘Gaat het wel goed?’

‘Zou je ’m niet even laten checken?’

Wist ik veel dat als je alleen maar in het niets kijkt, dat mensen dan denken dat er iets mis is.

In het niets kijken.

Het alternatief is: naar iets kijken.

Maar als ik iets zie, zie ik ook het andere.
Zie ik alles, wat te veel is.

Dus dan maar niets.